Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II - 4 У.5443/15
18.05.2017. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца Акционарског друштва за саобраћајну делатност "А.А." АД ..., са пословним седиштем у ..., ..., ради поништаја решења тужене Административне комисије Владе Републике Србије, 14 број 344-1430/2015 од 19.02.2015. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 18.05.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Сектора за друмски транспорт, Нишавски управни округ, Ниш, број 920-363-347-0115/2014-23 од 25.08.2014. године, при чему је у диспозитиву оспореног решења, тужени орган очигледном омашком у погледу броја првостепеног решења, погрешно навео број „920-363-347-0115/201-23" уместо броја „920-363-347-0115/2014-23", што ће исправити закључком. Ставом I наведеног првостепеног решења, налаже се домаћем превознику "А.А." АД ..., генералном директору Б.Б. и помоћнику директора погона саобраћајног тржишта В.В., као одговорним лицима: 1) да превозницима у међународном линијском превозу путника омогуће несметан пријем, коришћење и отпрему аутобуса са аутобуске станице (у Нишу и другим станицама којима управља "А.А." АД ...) која је унета у вежећи ред вожње превозника, одмах по пријему решења, ако то није учињено по досадашњим налозима инспектора; 2) да "А.А." АД ..., приликом међународног линијског превоза путника не обавља истовремено и унутрашњи превоз путника, ако итинерер међународног линијског превоза путника на територији Србије и стајалишта предвиђена редом вожње за међународни линијски превоз путника нису идентични са итинерером и стајалиштима унутрашњег превоза; 3)

да на аутобуским станицама којима управља "А.А." АД ..., радно време станице буде у складу са доласцима и поласцима свих превозника и 4), да се на АС ..., ради несметаног кретања аутобуса, пре свега на излазу, адекватно попуне рупе на простору станице. Ставом II диспозитива првостепеног решења, одређено је да су "А.А." АД ... и одговорна лица, дужни да у року од три дана по истеку рока за отклањање наведених недостатака и неправилности, писмено обавесте инспектора о предузетим мерама наложеним овим решењем, а ставом III, да жалба изјављена против овог решења не одлаже његово извршење.

Тужбом, поднетом дана 06.04.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да у диспозитиву првосепеног решења нису наведене радње које је тужилац наводно учинио и да није наведена ниједна скривљена радња или пропуст дужног надзора од стране одговорног лица. Даље, наводи да је тужиоцу наложено да превозницима у међународном саобраћају омогући несметан пријем, коришћење и отпрему аутобуса са аутобуске станице у Нишу и другим станицама којима управља, а да претходно није на несумњив начин утврдио да ли тужилац заиста онемогућава превознике да користи те станице. Указује да је инспекцијски надзор извршен по пријави тужиоца да одређени превозници не користе аутобуску станицу у Нишу за пријем и отпрему путника, већ да пријем и отпрему путника врше ван аутобуске станице, противно одредби члана 24. Закона о превозу у друмском саобраћају, због чега није јасно зашто је тужиоцу наложена мера из тачке 1) диспозитива првостепеног решења. Сматра да ова мера није могла бити изречена, јер претходно није утврђено да тужилац није пружао станичне услуге превозницима који обављају међународни линијски превоз и јер је, управо супротно, првостепени орган утврдио да поједини превозници својевољно не користе станичне услуге тужиоца и да пријем и отпрему путника врше ван регистроване станице. Како је наведено истицао у жалби и како тужени орган није ценио овај жалбени навод, сматра да оспореним решењем нису дати разлози за одлуку у диспозитиву, а осим наведеног, сматра да је незаконито изречена мера да радно време станице мора бити у складу са доласцима и поласцима свих превозника, јер, у погледу радног времена аутобуске станице у ..., није цењена чињеница да је та аутобуска станица транзитна, да није унета у ред вожње превозника Г.Г. DOO и да није ни почетна ни крајња станица за овог превозника, због чега нема разлога ни законске обавезе да своје радно време прилагођава транзитним поласцима. Као разлоге због којих сматра да је ова мера незаконито изречена, наводи и то да је ова станица отвореног типа, што значи да је превозницима и путницима омогућено да је користе и ван њеног радног времена, као и да тужилац не врши продају карата превознику Г.Г. DOO, због чега нема потребе да ради шалтер за продају карата у време када је у транзиту на овој станици. У погледу осталих налога из првостепеног решења, наводи да је тужилац по њима поступио и да је о томе обавестио надлежни орган у остављеном року. Предлаже да Суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновни поступак и одлучивање.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да у свему остаје при разлозима датим у оспреном решењу и предлаже да Суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове

управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је нашао:

тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени Суда, одлучио тужени орган када је одбио жалбу изјављену против решења првостепеног органа, донетог правилном применом материјалног права, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, у поступку у коме није било повреде правила поступка.

Према подацима из списа предмета ове управне ствари, првостепени орган је инспекцијским прегледом 18.08.2014. године у службеним просторијама аутобуске станице Ниш, утврдио и записнички констатовао, између осталог, да тужилац одржава међународну линију Ниш (СРБ) – Бар (МНЕ), а да је дана 17.08.2014. године превоз обављао тужилац, а не ино - партнер ДОО “Д.Д.” ..., као и да су за полазак у 10,00 часова на аутобуској станици Ниш продате возне карте на релацији Ниш-Крушевац и на релацији Ниш-Рашка. Такође, инспекцијским прегледом је утврђено да тужилац одржава линију Ниш-Ваљево (СРБ) – Зворник (БИХ), са поласком у 8 часова са аутобуске станице Ниш, као и да је превоз дана 17.08.2014. године обављао тужилац, а не ино - партнер “Ђ.Ђ.” АД ..., јер је тог дана на аутобуској станици Ниш продата карта на релацији Ниш-Лозница. На основу наведеног и увидом у дозволе за одржавање наведених међународних линија, првостепени орган је закључио да итинерери на овим линијама на територији Републике Србије нису идентични са стајалиштима и итинерером унутрашњег превоза, те да због тога тужилац нема право да истовремено обавља наведене превозе, уз позивање на одредбу члана 33. Закона о међународном превозу у друмском саобраћају. Такође, првостепени орган је инспекцијским прегледом у службеним просторијама аутобуске станице Бабушница, утврдио и записнички констатовао, између осталог, да се редови вожње одржавају редовно, да се карте не продају јер нису достављене станици, да се наплата перонизације од 01.08.2014. године наплаћује у 7,20 часова по 2.400,00 динара дневно, за период рада станице, а то је од 5,00 – 16,40 часова, па је на основу овако утврђеног чињеничног стања, тачком 3) диспозитива првостепеног решења, тужиоцу наложио да на аутобуским станицама којима управља “А.А.” АД..., радно време станице буде у складу са доласцима и поласцима свих превозника, уз позивање на одредбе члана 26. став 3. и члана 27. став 1. Закона о превозу у друмском саобраћају. Осим наведеног, првостепени орган је инспекцијским прегледом у службеним просторијама аутобуске станице ..., утврдио и записнички констатовао да на тој аутобуској станици, пре свега на излазном делу, постоји велики број ударних рупа, које треба санирати, што је обавеза тужиоца који управља станицом, на основу одредбе члана 26. став 3. наведеног Закона.

Одредбом члана 25. став 1. Закона о превозу у друмском саобраћају (“Службени гласник РС”, број 46/95...31/11), прописано је да привредно друштво које управља аутобуском станицом мора вршити услуге превозницима и путницима под једнаким условима и у складу са општим условима пословања аутобуских станица.

Одредбом члана 26. став 3. истог Закона, прописано је да је привредно

друштво које управља аутобуском станицом дужно да превознику омогући несметан пријем, коришћење и отпрему аутобуса са перона аутобуске станице која је унета у важећи ред вожње.

Одредбом члана 27. став 1. истог Закона, прописано је да привредно друштво које управља аутобуском станицом води тачну евиденцију полазака и долазака аутобуса на прописаном обрасцу.

Одредбом члана 4. став 1. Општих услова пословања аутобуских станица ("Службени гласник РС", број 26/2008), прописано је да привредно друштво које управља аутобуском станицом обавезно обезбеђује превозницима следеће станичне услуге: продају возних карата и других превозних исправа, отпрему и пријем аутобуса, вођење евиденције полазака и долазака аутобуса, истицање на видном месту извода из реда вожње, Општих услова превоза и Општих услова пословања аутобуских станица и паркирање аутобуса.

Одредбом члана 33. Закона о међународном превозу у друмском саобраћају ("Службени лист СРЈ", број 60/98, 5/99, 44/99, 74/99, 4/2000 и "Службени гласник РС", број 101/2005, 18/2010), прописано је да домаћи превозник приликом међународног јавног линијског превоза путника може истовремено обављати и унутрашњи превоз путника ако су итинерер међународног јавног линијског превоза путника на територији Савезне Републике Југославије и стајалишта предвиђена редом вожње за међународни јавни линијски превоз путника идентични са итинерером и стајалиштима унутрашњег превоза и ако се у аутобусу налазе оригинал дозволе за међународни јавни линијски превоз путника и одговарајућа дозвола за унутрашњи превоз.

Код оваквог чињеничног и правног стања, по оцени Управног суда, правилно је одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења. Ово с тога, што је првостепени орган на несумњив начин утврдио да је тужилац издавао возне карте и обављао превоз на територији Републике Србије истовремено са обављањем међународног линијског превоза за који има дозволе, противно одредби члана 33. Закона о међународном превозу у друмском саобраћају, као и с тога, што је на несумњив начин утврдио да су на аутобуској станици Бабушница утврђени поласци ван радног времена станице и да на тој станици, пре свега на излазу, постоје рупе које ометају несметано кретање аутобуса, што је противно цитираним одредбама Закона о превозу у друмском саобраћају.

Суд је посебно ценио навод тужбе да тужиоцу није могла бити изречена мера из тачке 1) диспозитива првостепеног решења, јер није утврђено да тужилац није пружао станичне услуге превозницима који обављају међународни линијски превоз, као и с тога што је првостепени орган утврдио да поједини превозници својевољно не користе станичне услуге тужиоца и да пријем и отпрему путника врше ван регистроване станице, али налази да је неоснован. Ово с тога, што је мера омогућавања несметаног пријема, коришћења и отпреме аутобуса са аутобуске станице у Нишу и других станица којима управља тужилац, тужиоцу изречена јер, због радног времена, не испуњава своје обавезе прописане одредбама члана 26. став 3. и члана 27. став 1. Закона о превозу у друмском саобраћају и члана 4. став 1. Општих услова пословања аутобуских станица.

С тим у вези, правилан је закључак туженог органа да, због радног времена на аутобуској станици у Бабушници, није могуће утврдити да ли се води тачна евиденција полазака и долазака аутобуса и да тужилац у свим аутобуским станицама којима управља, радно време мора да усклади са доласцима и поласцима свих превозника који су корисници тих станица.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да су, с обзиром на изнето, без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Суд је овај спор решио без одржавања усмене јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да се у списима предмета налази довољно доказа о чињеницама које су по оцени Суда потпуно и правилно утврђене, што је Суд могао да цени на основу стања списа предмета, без одржавања усмене јавне расправе.

Како оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиоца, то је Суд, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одбио тужбу као неосновану, одлучујући као диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 18.05.2017. године, II - 4 У.5443/15

Записничар
Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП